

telse. Overhovedet, naar det rigtigt kniber, naar Havet rejser sig i sin Vælde, gælder det ikke i saa høj Grad om at komme i Land som at være sødygtig og kunne holde Søen, til Stormen stilner af, eller Redningsmandskabet kommer. De søkyndige vide godt, at i Storm gælder det ikke om at holde paa Land, det er det sidste, man skal. Nej, man skal styre sin Skude gennem Brændingen. Altsaa heller ikke i denne Henseende tror jeg, man vil opnaa nogen Fordel.

Som jeg før nævned, er netop Fiskepladsen her ved Nymindegab. Det vil man forrykke, og man vil derved komme ud i noget, som man ikke kan beregne. Der staar heller ikke i Modadressen et eneste Modbevis mod, hvad jeg her har anført, ikke et eneste. Der er anskaffet 8 Motorbaade dernede, og der er mange andre Baade, der fiske der. I det sidste Kalenderaar er der fisket for over 50,000 Kr. Skal det altsammen slettes? Der er bygget en Skole derude særlig for deres Skyld, hvorved der er en fast ansat Lærer og Lærerinde, og der er 63 Børn. Man har undertiden villet give det Udseende af, at det var kun en Gæstgiver og en Købmand, der kunde leve dernede ved Nymindegab, men saa frugtbare kunne de dog ikke være, at de kunne have 63 Børn.

Og det Sted, hvor man nu foreslaar, at Udløbet skulde være, ved det saakaldte Skodbjerge eller Kristen Nielsens Hus, det er det alleruheldigste Sted for Afsætningsforholdene. Det maa i alt Fald drage mere efter sig. Der maa da en Jernbane fra Ringkøbing ned over Tangen. Der er fra det paatænkte Udløb $3\frac{1}{2}$ Mil til Ringkøbing, og hvis de skulde ad den „blinde Arm“ til Nymindegab, bliver der lige saa langt, og saa skulde de videre pr. Vogn til Nebelbanen. For man var saa venlig den Gang, Nørre-Nebelbanen vedtoges, at klippe den sidste Mil af, fra Nørre-Nebel til Nymindegab, det kunne de ærede Medlemmer nok huske. Den skulde vi have beholdt. (Afbrydelse). Det var meget mod min Villie. (Afbrydelse). Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) siger Ja, for han hjalp vist selv til.

Endnu skal jeg nævne et Forhold, som vistnok slet ingen har tænkt paa. Det er det, at ovre paa selve Klitlandet lever der ogsaa Mennesker. Der er en By der, som vil blive ganske afskaaren, dersom vi følge Ministeren og gennemgrave Tangen Nord for Bjerregaarden — det er det Navn, jeg saa ofte har nævnt. Denne By bestaar af 28 Beboere. Nu vil man

sige, at det er ikke saa farligt, om den bliver afskaaren fra Forbindelse med sin Kirke osv., som alt sammen ligger Norden for; man kan anlægge et Færgeri, siger man. Et Færgeri? Ja, naar Vejret er godt, kan man sætte over, men tænk Dem, at et Ligtog f. Eks. en Vinterdag skulde over der! Hvordan tro De, det vilde komme til at se ud? De have deres Kirke Nord for, og sæt nu endelig, at de komme derover, hvordan skulde de saa komme op til Kirken? Der er milelangt endnu op til den, og de kunne ikke have Heste med hjemme fra, maa De huske paa, og maa da vandre der op med Liget. Der maa tages billigt Hensyn til disse 28 Beboere, og de ere ogsaa mod Flytningen. Det er kun noget, jeg nævner, fordi jeg kunde tænke mig, at man ikke havde tænkt just paa det.

Den nærmeste større Plads ved Nymindegab er den By, hvor jeg bor, og den vil ogsaa have Skade af denne Flytning foruden den Skade, som Befolkningen mener, det vil gøre paa Engene og Markerne. Nørre Nebel, som er en Handelsplads, vil tage betydelig Skade, idet den nu ikke har saa lidt Nytte af Nymindegab og den Færdsel, der er dertil og derfra, og jeg, som jo skulde være Repræsentant for Varde—Nørre Nebel Banen, skal ogsaa sige, at vi have betydelig Gavn af Pladsen Nymindegab. De ville forstaa, at Fisken skal jo dog bringes frem og tilbage. (*Alfred Christensen*: Ikke tilbage!) Naa, ja, i alt Fald den ene Vej, og de tomme Kasser skulle tilbage. Men i det hele taget er der mere Færdsel der ude, end man skulde tro. Det er efterhaanden blevet et ret yndet Badested, og der er mange Turister, der tage der ud. Der ligger gennemsnitlig 50 Badegæster der hvert Aar, og det bringer os ogsaa nogen Fordel. Jeg kunde nævne Navne som Drachmann, Høffding, Carl Nielsen osv., meget pæne Navne. Saadan kunde jeg blive ved længe. De have boet der ude og have befundet sig særdeles godt derved.

Endnu skal jeg bare sige, at den Gang, da Udløbet var en Mil sydligere end nu, da skabtes disse store, prægtige Enge, som nu ere der ude under Navn af „Værnet“ og „Tipperne“. Ærede Herrer ville nok kende disse Navne. „Tipperne“ ere Statsdomæne og staa altsaa paa Finansloven. Første Gang, jeg saa noget om Tipperne, var for Resten, da jeg som Dreng læste Blichers „Vestlig Profil fra Hamborg til Skagen“. Han har berejst denne interessante Egn som jeg her om-